

10. navadna nedelja C

*Moje žalovanje si mi spreménil v rajanje,
strgal si mi ráševnik in me opasal z veseljem.
(Ps 30,12)*

Prvo berilo

1. knjiga kraljev 17,17-24

Tiste dni je zbolel sin žene, vdove iz Sarépte, hišne gospodinje. Njegova bolezen je tako napredovala, da že ni več dihal. Rekla je torej Elíju: "Kaj hočeš od mene, božji mož? Prišel si k meni, da me spomniš na mojo krivdo in mi usmrtiš sina." Rekel ji je: "Daj mi svojega sina!" In vzel ji ga je iz naročja, ga nesel v gornjo izbo, kjer je stanoval, in ga položil v svojo posteljo. Nato je klical h Gospodu: "Gospod, moj Bog, mar hočeš spraviti v nesrečo celo to vdovo, pri kateri gostujem, in ji usmrtiti sina?" Zleknil se je trikrat čez dečka in klical h Gospodu: "Gospod, moj Bog, prosim, naj se vrne dih življenja tega otroka v njegovo nótranjost!" In Gospod je uslišal Elíjev klic: dih otrokovega življenja se je vrnil v njegovo notranjost in tako je ožível. Elíja je vzel otroka, ga prinesel iz gornje izbe v hišo in ga izróčil materi; Elíja je rekel: "Glej, tvoj sin živi!" Žena pa je rekla Elíju: "Zdaj vem, da si božji mož in da je Gospodova beseda v tvojih ustih resnica."

Drugo berilo

Galačanom 1,11-19

Sporočam vam torej, bratje: evangelij, ki sem ga oznanil, ni od človeka. Nikakor ga namreč nisem prejel in se ga naučil od človeka, temveč po razodetju Jezusa Kristusa. Slišali ste namreč, kako sem nekoč žível v judovstvu, kako sem zagrizeno preganjal božjo Cerkev in jo skušal uničiti. Po svoji strastni vnemi za očetna izročila sem v judovstvu prekašal

mnoge sovrstnike in rojake. Ko pa se je Bogu, ki me je izbral že v materinem telesu in me poklical po svoji milosti, zdelo prav razodeti v meni svojega Sina, da bi ga oznanjal med pogani, se nisem posvetoval z mesom in krvjo, pa tudi v Jeruzalem nisem šel k tistim, ki so bili apostoli pred mano, temveč sem se odpravil v Arabijo, potlej pa sem se vrnil v Damask. Pozneje sem po treh letih šel v Jeruzalem, da bi se spoznal s Kéfom, in pri njem sem ostal petnajst dni. Nobenega drugega apostola nisem videl, razen Jakoba, Gospodovega brata.

Evangelij

Luka 7,11-17

Tisti čas se je Jezus napótil v mesto, ki se imenuje Naim. Z njim so šli njegovi učenci in velika množica. Prav tedaj, ko se je približal mestnim vratom, so nesli ven mrliča, edinega sina matere, ki je bila vdova. Spremljala jo je precej velika množica iz mesta. Ko jo je Gospod zagledal, se mu je zasmilila in ji je rekel: "Ne jokaj!" Pristopil je in se dotaknil nosil. Tisti, ki so nosili, so se ustavili in rekel je: "Mladenič, rečem ti: Vstani!" Mrtvi se je vzdignil in začel govoriti; in Jezus ga je dal njegovi materi.

Vse je občel strah in slavili so Boga ter govorili: "Velik prerok je vstal med nami" in "Bog je obiskal svoje ljudstvo." Ta glas o Jezusu se je razširil po vsej Judeji in po vsej okolici.